

Zamyslenia na týždeň po 26. nedeli po Svätej Trojici

Streda 28. novembra 2018

Piesne: ES č. 575, 636

Text: 1K 3, 9 – 15

„9Lebo my sme Boží spolupracovníci, vy ste Božia roľa a Božia stavba! 10Ja ako múdry staviteľ, podľa milosti Bohom mi danej, položil som základ, ale iný stavia na ňom; každý však nech si dáva pozor, ako naň stavia! 11Lebo nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus. 12Či na tomto základe stavia niekto zlato, striebro, drahokamy, drevo, seno, slamu, 13každého dielo vyjde najavo; ukáže to totiž (súdny) deň, ktorý to zjaví v ohni, a sám oheň sprobuje dielo každého, aké je. 14Ak niekomu zostane dielo, čo postavil, dostane odmenu; 15ak niekomu dielo zhorí, utrpí škodu; sám sa síce zachráni, ale len ako cez oheň.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Vy ste Božia roľa a Božia stavba!“ Týmito slovami Pavel napomína a zároveň povzbudzuje veriacich v korintskom zbere. Verím, že každý, kto dnes číta tieto jeho slová, tiež žije vo svojom cirkevnom zbere. Dnes máme pred sebou obraz zboru ako stavby. Základ je pevný a jasný – Ježiš Kristus, ale ako a čo na ňom stavať? „... každý však nech si dáva pozor, ako naň stavia!“ (10 b). Zbor ako stavba – aby bola nielen pekná ale aj funkčná, aby sa v nej dobre cítili všetky generácie rodiny, aby mal každý svoju izbičku, aby bola dostatočne veľká aj spoločná obývačka, aby bola stavba bezpečná, aby sa vo vnútri dalo naozaj žiť... to všetko vyžaduje rozvahu aj odvahu od hrubej stavby po posledný vešiačik v kúpeľni. Zbor ako dom – poskytuje ochranu, no aj on potrebuje starostlivosť a údržbu. Každý dom treba vetrať, aby v ňom nezatuchlo, ale okná musia byť tesné, aby cez ne pri búrke nezatekalo. Keď sa buduje dom, rovnako ako zbor, je potrebná každá ruka. Jeden robí betón, iný vešia obraz. Jeden organizuje slávnosť, iný navštevuje chorých. Obkladačky, elektroinštalácia. Spevokol či večer pri gitare. Stolárčina, montovanie. Pečenie koláčov či „proviant“ pre brigádnikov. Brúsiť, čistiť, maľovať. Posilňovať vieru, sušiť slzy. Každý je potrebný svojimi darmi a talentami. Zbor ako dom – každý je iný. Jeden tradičný z kameňa a dreva, iný zas moderný z betónu a skla. V ďalšom sa kombinujú rôzne architektonické prvky, niekde vkusne a funkčne, inde nevkusne a nefunkčne. Aj tu to chce lásku, rozum aj cit. Dom ako aj zbor treba niekedy poupratovať, zrekonštruovať, opraviť, možno niečo aj zbúrať, niečo pristaviť. Kde sa žije

a stavia súčasne, musí byť človek opatrný, aby sa neporezal na trčiacom železe, alebo nepadol do nezakrytej šachty. Je potrebná múdrosť, aby rezy v stenách nespôsobili rany v srdci. Je dôležité, aby sme pri sústreďení sa na detail nestratili pohľad na celok, lebo „každého dielo vyjde najavo, ukáže to totiž súdny deň“ (13a). Je to ako s tými tromi kamenármi na stavenisku, ktorí dostali rovnakú otázku: Čo robíš? Ale odpoveď dal každý iný. Prvý: zarábam na živobytie. Druhý: som najvyhlásenejší odborník široko-d'aleko. Posledný sa zahľadel na kopy kameňa a povedal: staviam katedrálu. Priatelia, ste, sme Božia stavba, nech je to dielo na slávu Božiu. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, Ty si naším pevným základom. Zmocni nás svojím Duchom, aby naša stavba na Tvojom základe bola Tebe na česť a chválu, nám na spásu. Buď nám nielen Základom, ale aj Architektom, Stavbyvedúcim, Host'om aj Hostiteľ'om. Amen.

Mgr. Matej Alcnauer, námestný farár v CZ ECAV Malé Zlievce